

SKRIFTLIG FRÅGA TILL STATSRAÐ

Från Riksdagsförvaltningen
2022-02-25
Besvaras senast
2022-03-09 kl. 12.00

Till justitie- och inrikesminister Morgan Johansson (S)

2021/22:1160 Skadeståndsnivåer

Undertecknad har vid ett flertal tillfällen lyft olika problem kopplade till utbetalning av skadestånd, som i många fall slår så fel att det närmast blir ett håån mot brottsoffer eller personer som svikits av samhället. I motion 2021/22:317 lyfts bland annat hur Justitiekanslern beviljat en 21-årig grovt kriminell man tillhörande kärnan i den fruktade så kallade Dödspatrullen 43 000 kronor i skadestånd. Anledningen är att man inte kunnat styrka ett brott som den redan grovt kriminelle och flerfaldigt straffade hade begått och ändå haft honom frihetsberövad i 18 dagar.

Olika handskakningsdomar har visat hur lättkränkta individer som vägrat hälsa på sedvanligt vis beviljats stora belopp. I en skriftlig fråga (2017/18:1471) lyfter undertecknad tre fall: En arbetssökande man ville inte skaka hand med en kvinnlig vd. Mannen fick inte den praktikplats han sökte och förlorade samtidigt sin plats på ett arbetsmarknadspolitiskt program, vilket resulterade i att han förlorade sin försörjning. Diskrimineringsombudsmannen (DO) stämde Arbetsförmedlingen och tingsrätten slog sedan fast att mannen hade diskriminerats på grund av sin religion. Han fick sedan 60 000 kronor i skadestånd. En man som erbjöds praktik i sin kommun vägrade att skaka hand med sin kvinnliga arbetsledare. Han vände sig sedan till DO, dock hann kommunen betala ut ett skadestånd till honom på 30 000 kronor innan myndigheten drev fallet vidare. En kvinna vägrade skaka hand med en manlig läkare, och tingsrätten valde att bevilja henne 75 000 kronor i diskrimineringsersättning då läkaren avbrutit undersökningen och hänvisade henne till en kvinnlig läkare.

Ett nu väldigt färskt exempel visar på en än mer bisarr hantering av utbetalning av skadestånd till kriminella: En syrisk man i Malmö dömdes till fängelse för att ha begått tortyrliknande våldtäkt av två kvinnor. Vederbörande var dock något yngre än vad rätten trodde och blev därför beviljad skadestånd av Justitiekanslern på hela 840 000 kronor för att han hade "varit frihetsberövad för länge".

Samtidigt som vi ser denna frikostiga utbetalning av pengar till lättkränkta eller rent av grovt kriminella individer beviljas brottsoffer, deras anhöriga eller personer som svikits av samhället inga eller ytterst blygsamma belopp. Tidigare utrikesminister Anna Lindhs två barn beviljades 50 000 kronor vardera år 2004 efter att ha fått sin mamma mördad. Trots att många år gått sedan dess hade vi

inte sett någon nämnvärd ökning för anhöriga till mordoffer. Elvaåriga Ebba Åkerlund som hänsynslöst mördades på Drottninggatan i centrala Stockholm av terroristen Rakhmat Akilov är ett tydligt exempel: Ebbas föräldrar fick ett blygsamt skadestånd på 60 000 kronor vardera.

I dessa dagar har vi ytterligare ett färskt exempel. De båda bröderna i det så kallade Kevinfallet, som under hela sina liv blivit oskyldigt anklagade för barnamord på en vän och därmed fått sina liv förstörda, får ingen upprättelse i form av skadestånd alls.

Med anledning av detta vill jag fråga justitie- och inrikesminister Morgan Johansson:

Anser ministern att det är rimligt att brottsoffer eller personer som svikits av samhället, likt nämnda exempel, får lägre skadestånd än grovt kriminella dömda brottslingar, och kommer ministern att vidta några åtgärder för att ändra rådande förhållningssätt?

.....

Markus Wiechel (SD)

Överlämnas enligt uppdrag

Lena Lindbäck